

La Generalitat no veu viable fer un cobriment aïllant dels grans runams salins

En resposta a les al·legacions de Montsalat, la direcció general de Qualitat Ambiental rebutja aquesta alternativa a la retirada dels dipòsits del Fusteret i Cogulló per les seves dimensions

El runam del Fusteret s'alça per damunt del nucli de Súria / ARXIU/MIREIA ARSO

David Bricollé

Súria 24 D'ABR. 2025 6:25

La **Generalitat** no veu viable optar per un **cobriment del runam del Fusteret (Súria)** amb material **aïllant** com a alternativa al pla que hi ha traçat i que implica **fer-ne un buidatge fins a la seva total eliminació** (procés que comportarà dècades). Així queda reflectit en la **resposta que la direcció general de Qualitat Ambiental** (integrada dins del departament de Territori) ha donat a les **al·legacions** que va presentar la plataforma ecologista **Montsalat** a la declaració d'impacte ambiental i al programa de restauració i de gestió dels residus per l'ampliació d'aquest dipòsit surienc, que és l'únic que queda actiu. El departament respon cadascun dels arguments fins a determinar la desestimació de les al·legacions.

Montsalat ha posat en diverses ocasions sobre la taula el fet que considera el **recobriment i aïllament dels grans dipòsits salins** (Fusteret de Súria i Cogulló de Sallent) com la mesura més idònia, i sobretot viable, per reconduir el seu **impacte**. I així ho va traslladar també en un dels sis arguments que va exposar en les seves al·legacions.

Ho sosté afirmant que el buidatge de residus dels grans runams «no beneficia ningú, tampoc l'interès ambiental». Defensa que **«els costos i riscos de tota mena i el temps necessari per aconseguir desfer-se d'aquests residus a causa dels elevats consums d'aigua i d'energia**, del control de la salmorra, dels riscos de salinització puntual per avaries i vessaments» durant els anys que es mantinguin els dipòsits oberts i pendents o en procés de restauració «converteixen el buidatge dels residus en una acció molt inapropiada o del tot inviable per als grans runams salins del Fusteret». Per això, Montsalat plantejava un cop més, en aquest cas en les al·legacions presentades, que caldria optar, «tal com es fa habitualment amb abocadors d'altres tipologies quan han acabat la seva vida útil», per **«segellar-los mitjançant impermeabilitzacions»**. Hi afegia que aquest confinament «evitaria la salinització de l'aigua i la necessitat d'evacuar salmorra procedent del runam» i que, «en cas que en el futur sorgís un mercat encara desconegut per a la sal comuna, l'empresa minera podria aixecar la impermeabilització d'una àrea limitada del runam restaurat i explotar-lo» com a recurs miner.

El runam de Vilafruns es va tapar i segellar i ara queda camuflat sota vegetació / **ARXIU/MIREIA ARSO**

Però **la resposta de la direcció general de Qualitat Ambiental ho descarta**. Considera que aquesta opció de cobriment, com es va fer fa una dècada i mitja al de **Vilafruns (Balsareny)**, no és equiparable, «atès que aquest [Fusteret] disposa d'unes **dimensions molt**

superiors i amb subsidència vertical i eixamplament lateral». Per la qual cosa, conclou, «aquests moviments d'assentament del material salí dificultarien mantenir el segellat i la posterior revegetació al damunt». I que «també suposarien un manteniment perpetu dels sistemes de control, dels drenatges i de gestió de les salmorres en cas de possibles filtracions».

Per a la proposta que ells sostenen, la del cobriment d'aquests dipòsits i el seu aïllament de l'exterior, Montsalat planteja dues opcions a estudiar. L'una, la que es va aplicar a Vilafruns, amb l'extensió d'una **làmina impermeable de plàstic** (polietilè d'alta densitat), posada entre dues làmines no impermeables complementàries i el recobriment amb terra vegetal i plantació. L'altra, recobrir-lo amb **poliuretà projectat** (escuma que se solidifica, utilitzada en aïllaments d'edificis), recobert després amb una capa de morter també projectat.

El Pla Phoenix

Entre altres arguments, en les seves al·legacions la plataforma ecologista adduïa que l'anomenat **Pla Phoenix**, signat el 2015 entre ICL i la Generalitat, «**no ha posat fi als passius ambientals històrics**, atès que Iberpotash té la necessitat d'incrementar la capacitat d'abocaments de residus salins a Sùria». La resposta que signa de la directora general de Qualitat Ambiental, la moianesa Sonsoles Letang, és que encara «**el Pla Phoenix no s'ha executat completament i només s'ha construït una planta de sal vacuum**» a les instal·lacions de Sùria de les cinc previstes.

Montsalat també argumentava que el fet que els programes de restauració i gestió dels runams siguin a molt llarg termini fan que «defugin la responsabilitat de la restauració, traslladant el problema dels residus salins a les generacions futures», i que «obliga a un esforç continuat de dècades o segles de control de la salmorra que els runams a cel obert generen».

La resposta que hi dona la Generalitat és que el que hi ha establert és que «cada 5 anys s'han de revisar els programes de restauració i s'han de modificar si s'han produït canvis substancials».

Montsalat considera que, en la desestimació de les al·legacions, la direcció general de Qualitat Ambiental «no aborda les argumentacions de la falta d'aigua a la conca del Llobregat i el **Cardener** per destinar-la a dissoldre els grans runams salins».